

Μεσα σε τσποια απροσφριρι κνήησε ολοκληρο το καλο-
 καιρι. Ήταν το καλοκαιρι της Συκοφαντίας. Εξε
 μου. Η συκοφαντία. Σε τι ταπεινο βαθμο κατεβαζει
 τον ανθρωπο. Τον κανει χειροτερο απο τα κτηνη.
 Γιατι τα κτηνη τουλαχιστον σκοτωνουν τα άλλα.
 Και τελειωνει η ιστορια. Μη για τον ανθρωπο είναι
 ολοκληρο μαρτυριο. Ναος ανυδχυρος και να συκοφαντε
 δαι. Καλυτερι ν αυτοκτονησεις.

Ποδες φορες δεν μου περασε αυτη η ιδεα ~~αυτη~~ το να
 Διαθαζα πως μονο οι δειλοι αυτοκτονουν.

Με εγω ειμουν γυναικος. Και ~~δαν τσποιος κλυτερος~~
 πως δειλος δεν είναι εκεινος που αυτοκονει αλλο.
 εκεινος που φοβαται το θανατο.

Και γω την τελευται στιγμη γινομουνα δειλος.

Φοβομουνα το μηδτυριο που θηη αποκλυπτεται με
 τον θανατο. ...

Κυλησε το καλοκαιρι και ανοιξαν καλι τα σχολεια.
 Εγω πηγαινα φετος θωρσαν. Και τωχα κρυβο κεφαρι.
 Κοντευαν να τελιωδουν τα μαθηματα του πρωτου
 τριμηνου οταν μια μερα πηρα ενα απεργον γραμμα απο
 το χωριο. Ήταν πολυ θυντομο και βιαστικο.
 Αγαπητε Γιωργο,

Ο πατερας σου είναι βαρεια αρρωδτος
 τωρα πεντε μερες. Ελα πιασως στο χωριο.

Η μαμα σου.

Και βομβα να ειπεις οτι κεφαλι μου δεν θα παβαινα
 ετσι. Μεκλινησαι πιασως για το χωριο.

Δεν μ εφτανε η λουπη και η μεγαλη μου αγωνια ειχα
 και μια θαυμαστη υποδοχη απο την μητρουια μου.

Χαρου τα εργα σου παλιοκαιρο. μου ελεε.

Πηγες να μου μαθης γραμματα. Και αφηδες ολες τες
 δουλιες του πατερα σου που παρακουραδτηκε και
 τωρα ελεσε στο στρατο.

Τι θα μου κειεις μωρε τα γραμματα. Μηπως εγω και
 ο πατερας σου μαθικε γραμματα. Και ομως ζουμε
 τοσο καλα. Τωρα λοιπον που είναι τοσο αρρωδτος

ο πατερας σου θα μενεις εδω να κανεις εσυ τες
 δουλιες. Οδο για μενι μακαρι να προφτανω τον πατερα
 σου.

Αυτα ειπε και εφυγε θυμωμενη. Εφυγε η προδωποκοιτης
 της κακίας. Εφυγε. Ω μακαρι ναφευγε για παντα.